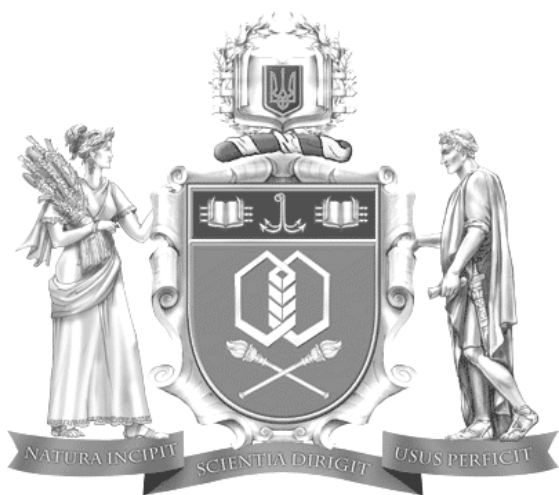

Міністерство освіти і науки України
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

49

**НАУКОВО-
МЕТОДИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

Матеріали конференції
Забезпечення якості вищої освіти

ОДЕСА, 2018

Матеріали друкуються відповідно до рішення 49-ї науково-методичної конференції ОНАХТ «Забезпечення якості вищої освіти», яка проходила 11–13 квітня 2018 року.

Склад редакції: Єгоров Б.В., д-р техн. наук, професор,
Трішин Ф.А., канд. техн. наук, доцент,
Мураховський В.Г., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Букарос А.Ю., канд. техн. наук, доцент,
Корнієнко Ю.К., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Кручек О.А., канд. техн. наук, доцент,
Агеєва І.М., канд. екон. наук, доцент,
Дишкантюк О.В., канд. техн. наук, доцент,
Жихарева Н.В., канд. техн. наук, доцент,
Котлик С.В., канд. техн. наук, доцент,
Купріна Н.М., канд. екон. наук, доцент,
Саркісян Г.О., канд. техн. наук, доцент,
Світий І.М., канд. техн. наук, доцент,
Соц С.М., канд. техн. наук, доцент,
Шарахматова Т.Є., канд. техн. наук, доцент,
Шпирко Т.В., канд. техн. наук, доцент,
Риженко Л.Д., методист

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ «СТАНДАРТИЗАЦІЯ, МЕТРОЛОГІЯ ТА СЕРТИФІКАЦІЯ»	
О.М. Савінок, Н.Г. Азарова, Т.С. Малишко	258
ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ПРИ ВИКЛАДАННІ КУРСІВ ХІМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН ДЛЯ СТУДЕНТІВ ТЕХНОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ	
О.О. Антіпіна, Н.К. Черно	259
ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ОНАХТ З КУРСУ «ХАРЧОВА ХІМІЯ»	
Л.С. Гураль, А.І. Капустян, К.І. Науменко	260
СИНТЕЗ ТРАДИЦІЙНОГО І ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ СТУДЕНТІВ	
Л.О. Ланженко, Н.А. Ткаченко, Н.О. Дец	262
НАБУТТЯ СТУДЕНТАМИ НАВИЧОК САМОСТІЙНОСТІ ПРИ ПРОСЛУХОВУВАННІ ПРЕДМЕТНОГО ЛЕКЦІЙНОГО КУРСУ	
Н.О. Дец, Н.А. Ткаченко, Л.О. Ланженко, Д.В. Дец	263
ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ: ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ДО НАПИСАННЯ ТЕСТІВ	
І.С. Дружкова, Н.В. Жихарева	265
МУЛЬТИМЕДІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «ФІЛОСОФІЯ»	
О.О. Стояно	267
ВПЛИВ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ	
Т.В. Захлевська, О.В. Павлюк	268
КЛАСИФІКАЦІЇ В САМОСТІЙНІЙ РОБОТІ ПРИ СТАТИСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	
О.П. Антонюк	270
МЕТОДИ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ МАЙБУТНІХ ТЕХНОЛОГІВ ДЛЯ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНИХ НАВИЧОК	
І.В. Мельник, О.С. Ільєва	273
ВИКЛАДАЧ ВИЩОЇ ШКОЛИ – ЦЕ НЕ ПРОФЕСІЯ, А МІСІЯ	
Л.А. Осипова, О.Л. Ходаков, О.В. Радіонова	274

Випускаючі кафедри для використання сучасних лабораторних методів дослідження основних показників якості сировини та готової продукції створюють філії кафедр на базі сучасних виробництв. Такі науково-навчально-виробничі центри сприяють високо-кваліфікаційній практичній підготовці технологів з використанням найновітніших вітчизняних і світових технологій. Крім того, цей вид навчання дозволяє удосконалювати організацію науково-дослідної роботи, збільшує час студенту на самостійну роботу у вільний час.

Участь студентів в тематичних семінарах випускаючої кафедри сприяє щодо підготовки ними доповіді на задану тему дискусії за основними дисциплінами кафедри. При самостійному вивченні наукової та науково-технічної літератури розвиваються здібності наукового співробітника, у той самий час підготовка слайдів та графічної частини доповіді підвищує технічний рівень майбутнього технолога.

При самостійній підготовці студента до участі у наукових конференціях, олімпіадах, конкурсах і виставках підвищується інтелектуальний рівень, збільшується інтерес до спеціальності та відточуються навички оратора.

ВИКЛАДАЧ ВИЩОЇ ШКОЛИ – ЦЕ НЕ ПРОФЕСІЯ, А МІСІЯ

Л.А. Осипова, О.Л. Ходаков, О.В. Радіонова

Сучасна парадигма вищої освіти визначає такі установки, що характеризують специфіку професійної діяльності викладача та його культуру розумової праці.

Насамперед, це усвідомлення та дотримання установці, що полягає у визнанні того, що інтелектуальна діяльність, розумова праця є дійсно праця, тобто наполеглива, доцільна, методично організована напружена розумова робота, яка може бути і виконанням тяжкої обов'язки, але може бути і реалізацією творчого пориву. Це не пусте проведення часу, а насичений реальними витратами зусиль пошукова діяльність розуму і душі викладача. Своїм ставленням до справи викладач дає студентам наочний приклад, служить зразком.

Він повинен вміти продемонструвати, що результатом розумової праці, хоча і є одержання певного досвіду діяльності, знань і умінь, не обов'язково полягає в його предметної результативності. Інтелектуальна праця викладача і студента виступає як робота розуму, результатом якої є становлення самого суб'єкта праці.

Таке ставлення до розумової діяльності не виключає його доцільності і значущості, тобто продуктивної практичної спрямованості на вирішення конкретних завдань і досягнення реального результату.

Це також прищеплення студенту розуміння творчого, вільного, гідного людини характеру розумової діяльності навчальної діяльності, її спрямовано-

сті на відкриття, на впізнавання "нового", на наuczіння цьому "новому", якщо і не для всього людства, то для однієї людини.

Викладач повинен сам володіти і навчити учня особливому ставленню до авторитетів – видатним ученим, чия спадщина служить матеріалом розумової праці. Таке ставлення називають "шанобливою незалежністю", тобто повагою до заслуг і досягнень чужої праці, розумінням, що наші сучасники не розумніші великих, а тільки більш інформовані і обізнані, в той же час, не потрапляючи в залежність від їх авторитету. В іншому випадку неминучим наслідком стає догматизм і нездатність до самостійного, критичного бачення матеріалу, вміння піддати сумніву самоочевидні речі. А без цього рух пізнання неможливо.

Культура розумової праці передбачає для викладача розвинену здатність до самокритичності, засновану на готовності захищати і відстоювати свою позицію, одночасно зберігаючи здатність чути аргументи протилежної сторони, враховувати їх, і навіть бути готовим визнати помилку і змінити позицію, якщо вони виявляться переконливими. Це також здатність самому висувати власну позицію, випробовуючи її на міцність подібними аргументами.

Місія викладача передбачає готовність на безумовну повагу до того, на кого звернена педагогічна діяльність. Це повага полягає у максимальній зрозумілості, доброзичливості, дохідливості та доступності як у безпосередньому спілкуванні при проведенні занять, консультацій або випробувань, так і при написанні підручників, посібників, методичних рекомендацій. Праця викладача є творчою, передбачає від нього здатності до наукового дослідження, педагогічного впливу, володіння ораторським мистецтвом, уміння переконувати. Успіх педагогічного впливу багато в чому залежить від особистості викладача, обсягу його знань, загальної культури, життєвого досвіду, готовності рухатися вперед. При цьому викладач повинен бути готовий, віддаючи себе своїм учням, до того, що хтось з них може піти далі його, перевершити свого наставника, що складає і гордість, і певну душевну драму педагога.

Таким чином, основою підготовки викладача вищої школи повинна стати організаційна, нормативна та науково-методична діяльність, спрямована на формування універсальної, функціональної грамотності і компетентності, що дозволяють викладачеві гнучко орієнтуватися в складних ситуаціях сучасного життя, бути готовим до самоосвіти і саморозвитку.